

hijasokat, mert nyugdíjalapja nincsen. A háború előtt volt már tartalékolva 80.000 aranykoronája, de ezt befektették hadikölcsönbe és most senkiségi gondot valorizációra.

Pásztor ezután az üzemekről beszél, megindítványozza a köztisztasági üzem likvidálását, majd így folytatja:

—A közgyűlés többször foglalkozott már Papp Ferenc főszámvéző dolgával, aki az autóbusszüzet, a köztisztaságot és a gőzfürdőt vezeti. Itt fekszik Fajka Lajos indítványa, hogy a város vonja meg Papp Ferenc lakbérét. A tanács az indítvány elvetését javasolta, mert Papp Ferenc mint főszámvéző kapja a lakbért, a szabad lakást pedig, mint üzemvezető. Ez az indoklás tarthatatlan és ha ebből határozat lesz,

meg fogja indítványozni, hogy adjanak Pappnak, mint a gőzfürdő vezetőjének külön lakbért és mint a köztisztasági üzem vezetőjének még egy szabad lakást.

Papp Ferenc működése ellen sok a kifogás. Brutálisan bánik alkalmazottaival. Az egyik alkalmazottját bottal verte meg.

A polgármester erre kijelenti, hogy egy harmintagu bizottságot küld ki Papp Ferenc működésének megvizsgálására.

— Megelégszem egy háromtagu bizottsággal is, mondja Pásztor, de Back Bernát, Wimmer Fülöp és Fajka Lajos legyenek benne.

Ezután arról beszél, hogy a tanács sokszor túllép hatáskörén. Itt van például a színházi függöny bérbeadása. Ezt a város tanácsa versenytárgyalás nélkül adta oda ezer pengőért a hatóság egyik kegyencének.

A város tanácsának nincs joga ahhoz, hogy városi jogokat adományozzon és lemondjon ezekről.

A városnak vannak más kegyencei. Itt van például a Szegedi Új Nemzedék, mely 1927-ben 1150 pengőt vett fel a várostól hirdetésekért. Van egy hetilap Szegeden, amely amellett lényegesen kisebb példányszámban jelenik meg és mégis nagyobb hirdetési összeget vett fel. Miért, mert a kérdéses hetilap »kormányparti« várospolitikát folytat. Az ilyen összes tételeknek revíziójával is megtakaríthatna a város tekintélyes összeget.

Tíz év óta a városi hatóság munkája három alkotásban kulminál. A fogadalmi templom, a kisvasút és az egyetem. A tanyai vasút a város belterületi lakosságának határozottan ártalmára volt, mert a tanya termésének exportálását segíti elő. Az nem lepi meg, hogy a város ráfizet a kisvasútra, mert olyan kisvasút még nem volt, amelyre ne fizettek volna rá. Tehát a városnak erre az alkotására ráfizetnek.

Ami az egyetemet illeti, azt Szeged akkor is megkapta volna, ha nem az ismert, erejét meghaladó áldozatot hozta volna meg. A közgyűlés az egyetemre összesen majdnem nyolcmilliót szavazott meg.

Ez a város, amelynek nedves pincelakásai vannak, nincs vízvezeték, csatornája, kövezete, évente 500.000 pengőt költ el az egyetemre, tehát kifejezetten állami feladat teljesítésére.

A városi adóhivatal évente 5.808.000 pengőt hajt be. Ebből 2.779.000 pengő, tehát 51 százalék állami adó. Az adóhivatal személyi kiadásai 325.000 pengőt tesznek ki, de a kormány nem vállalja el ennek a költségnek a felét. Ez cudar kiméletlenség.

A polgármester ezért a kifejezésért rendretusítja Pásztor, aki azt indítványozza, hogy irjon fel ebben az ügyben a közgyűlés a kormányhoz. Indítványozza még, hogy mondja ki a közgyűlés, hogy a város többet nem hajlandó áldozni az egyetemért, felkéri a belügyi és pénzügyminisztert, hogy a telekértékadó teljesen átengedjék a városoknak, mert a ké-

szülő törvény az adó felét lefoglalja az állam számára. Intézzon a közgyűlés köriratot a városokhoz, hogy a városok egyöntetűen járjanak el, amikor a kormány valamilyen intézményt városi támogatással akar valahol létesíteni.

Jó várospolitikának azt tartja, amely a város teherbíró képességét, jövedelmeinek felhasználását városi szükségletek biztosítására koncentrálja. Legyen víz, legyen kövezet, legyen csatorna, legyen vásárcsarnok és ne legyenek nedves lakások, mert a város lakosságának tekintélyes része egészségtelen lakásokban lakik.

A költségvetést általánosságban sem fogadja el.

Dr. Fajka Lajos

kifogásolta a polgármester onnipotenciáját és védelmezte a tanácsot, amely minden önkényes polgármesteri intézkedés ódiumát viseli. Kifogásolta, hogy a személyi járandóságokat a tanács nem terjeszti részletezve a közgyűlés elé. Ez a város nem azért van, hogy tízmillió pengő jövedelemből négy és félmillió pengőt fizessen ki személyi járandóságokra és csak tízenhatezer pengőt kövezzék. Az üzemekről szólva kijelenti, hogy az üzemigazgatóságban nincsen élet, ügyszerelet és hozzáértés nélkül intézi az ügyeket. A költségvetést nem fogadja el, hanem indítványozza, hogy a közgyűlés a költségvetést adja vissza a tanácsnak a személyi járandóságok redukálása végett.

Amikor Fajka Lajos befejezte felszólalását, hét órát mutatott a közgyűlési terem órája. A bizottsági tagok nagyrésze, köztük azok is, akik feliratkoztak a vitához, eltávoztak. A polgármester mégis folytatni akarta a vitát, a városatyák azonban már nagyon türelmetlenkedtek. A polgármester végül engedett, felfüggesztette az ülést és folytatását péntek délután négy órára tűzte ki.

Csütörtökre virradóra betörtek egy trafikba és egy mészárszékre

A mészárszékre összesen 20 fillért találtak a betörők

(A Délmagyarország munkatársától.) Az őszi szezon beálltával a tolvajok és betörők világa is megélénkült. Szerdáról csütörtökre virradóra már két helyen is próbálkoztak betöréssel, ám a két kísérlet nem sikerült. Egyik helyen semmit sem találtak, a másik esetben pedig miután a kasszában pénz nem volt, egy csomó füstölni való emeltek el.

Az eredménytelen betörés a Petőfi Sándor sugárút 30. számú házban történt. Krausz Sándor hentes és mészárosnak van itt üzlete, az üzlet redőnyét a tolvaj álkulccsal nyitotta fel és úgy hatolt a helységbe. De alaposan megjárta. A kasszában mindössze husz fillért talált, ám még azzal sem vigasztalódhatott meg, hogy valami jóízű sonkfélével tűzhesse el a bosszúságát, mert egy mák-

szemnyi portéka sem volt az üzletben.

Ezen azután már annyira feldühösödött a betörő, hogy elkeseredésében nekiesett az üzleti berendezésnek, össze-vissza forgatott mindent, kihúzta a fiókokat és a földre dobta, egyszóval a hentesüzletet teljesen felvonta. Az üzlet reggel úgy nézett ki, mintha valami nagyszabású betörés történt volna.

A másik eset a református palotában történt. Itt a trafikba törtek be, de pénzt itt sem találtak. Összeszedték hát dohányt, cigarettát, megdézsmáltak a szivarállományt, azután odébb álltak. Miután a trafikba is hasonló módon álkulccsal hatoltak be a betörők, nincs kizárva, hogy a két helyen egy és eddig még ismeretlen tettesek követték el a betörést. A rendőrség megindította a nyomozást.

A biharugrai borbély revolverrel intette le konkurensét

A konkurens súlyosan megsebesült, a merénylő egy évet kapott

(A Délmagyarország munkatársától.) Biharugra kisközség nyugodalmatlan csendjét a múlt év decemberének egyik délutánján hatalmas pisztolydörrenés riasztotta meg.

Szaniszlai István, a falu borbélyja belépett a konkurens borbély ablakán és a szobában tartózkodó Balog Ambrus borbély vérbeborultan terült el a földön. Régi háboruskodásra tett pontot Szaniszlai golyója, amikor elhatározta, hogy legveszedelmesebb konkurensével végez.

A biharugrai kis borbélyüzlet virágzó üzem volt addig, amíg új borbély nem került a faluba. Szaniszlai István volt az új jövevény, akinek eleinte igen jól ment a dolga. Egyre-másra szaporodtak a vendégek és lassan, de biztosan szípkázta át Balog vendégeit.

Persze, nem jó szemmel nézte a falu ősi figarója az új mester diadalmas térfoglalását.

— Mindenfelől állított rólam ez a Balog — vallotta a tárgyaláson is indignálódva Szaniszlai —, még azt is mondotta rólam, hogy nem tudok borotválni. Ilyen sértést pedig már nem vághattam zsebre. De kikezdte az asszonyomat, akiről meg azt pletykálta, hogy ilyen rossz, meg amolyan rossz... Az elnök: Jó, de hát térjünk az esetre.

A pádlott: Megdühösödtem. December 25-én elmentem a kocamába, ahol borozgattam a barátaimmal. Ezek elkezdtek huzni, »mit hagyod magad tőle, miért nem babrálsz ki?« — szóval felheccelték. Hazaszaladtam a revolveremért és elmentem Balog házához, amelynek ablakán belőttem. Nem akartam megölni, csak le akartam szoktatni a niszkos konkurenciáról.

A lövés nem ölte meg Balogot, de combján súlyos sérülést ejtett. Szaniszlai szándékos emberölés kísérlete címén vonta felelősségre a gyulai törvényszék és a harcias borbélyt, aki a konkurenciát ilyen szokatlan módon akarta ellensúlyozni, egy évi börtönre ítélte.

Felelősség folytán került ez a falusi háboruskodás csütörtökre a szegedi tábla Kovács Rókus-tanácsa elé, amely a törvényszék ítéletét helybenhagyta. Az ügyész és a védő semmiségi panaszt jelentett be, így a végző fokon a Kuria dönt a biharugrai borbélyok különös versengése ügyében.

Lukács Györgynek nem adnak vizumot a csehek

Budapest, szeptember 27. Lukács György volt országgyűlési képviselő, volt vallás- és közoktatásiügyi miniszter, a békeszerződés megkötése óta egyik legerősebb szószólója a magyar kisebbségek ügyének. Nemcsak a népszövetségi ligák uniójának ülésein, hanem az interparlamentáris konferencián is mindenkor megragadta az alkalmat, hogy az elszakított területek magyar kisebbségeinek ügyét szóvá tegye. Lukács felszólalásában mindenkor megtartotta a leglojálisabb diplomáciai hangot, éppen ezért szokatlan a cseh hatóságok eljárása, amit Lukácsal szemben tanúsítottak. Lukácsnak ugyanis birtoka van a megszállott Nagyhalmón és most, hogy felszólalását megtette, Lukács Györgynek a budapesti cseh követség nem adott vizumot uttleverére. A csehek így akarják megakadályozni, hogy szabad idejét birtokán tölttesse. Már a külügyminisztérium is közben járt, hogy vizumot kapjon, azonban ezidáig eredménytelenül.